

– Rávörð er ikki til. Skulu vit hugsa um lokalsamfelagið í Vági og framvegis hava virkið opið, so má onkur gjalda undirskotið. Um tað frá politiskari síðu, ella frá vágbingum sjálvum, koma pengar til raksturinn, so ber til at tosa við okkum. Vit hava tíværri ikki hendan peningin, sigur Bjarti Mohr.

Virkið og dyrt

– Virkið í Vági er bygt til stóra framleiðslu. Stórar nøgdir av upsa. Virkið er sera dyrt at reka, serliga er talan um stóra streymnýtslu. Virkið nýtur nógv meira streym enn eitt vanligt flakavirkið ger. Møguliga tvífalt so nógv. Hetta er bygt í tíðini, tá nógvur upsi var til. Virkið er bygt uppá

nakrar fortreytir sum eru burtur í dag. Fullkomiliga burtur. Virkið er eisini bygt til studning og hesin er burtur í dag. Studningurin er horvin og fiskanøgðin er halverað, sigur Bjarti Mohr.

– Fólk hava eisini ilt við at skilja, at vit ikki vilja leiga eitt virkið bíliga til fólk til at kappast móti okkum. Vit eru frammanundan yvirtyndir av øllum møguligum útreiðslum. Tað gongur ikki. Skal nakar leiga eitt virki undir somu treytum sum vit arbeiða, so hevur hann ikki ein livandi kjans fyri at fáa virkið at bera seg, sigur Bjarti Mohr.

– Eg skilji væl at vágbingar eru vónbrotnir, men vit hava ikki aðrar møguleikar í løtuni, tíværri, sigur Bjarti Mohr.

Frá vælmaktsdøgnum á Polarfrost, tá fiskur ikki treyt

Bjarti Mohr skal fáa Fiskavirking at bera seg

Henrik Old, lögtingsmaður:

Kann ikki gera so móti fólk

- Tað var harimiligt, at so fá av arbeiðsfólkunum á virkinum tóku orðið, sigur Henrik Old um fundin í Vági sunnukvøldið

Henrik Old, lögtingsmaður harmast stórliga støðuna hjá vágbingum. Mynd: Rógvi Johansen

I dag fara lögtingsumboðini, sum vald eru í Suðuroyar sunnaru helvt, at tosa við landsstýrið og samgonguna um støðuna í Vági.

Oivað fara tey eisini at koma nærri inn á støðuna hjá Fiskavirking, tí nógv aðrastaðni stendur illa til, har virkini eru afturlatin.

Henrik Old, lögtingsmaður, skilir væl vágbingar og onnur, sum ikki góðtaka, at virkið í Vági skal lata aftur.

– Í Vági hevur fiskararbeiði verið í hundráð ár, og í nógvum familjum hava bæði maður og kona havt tímalønt arbeiði í fiski í yvir 20 ár. Tað ber ikki til so leiðis at taka alt arbeiði frá teimum, sigur Henrik Old.

Hann finst at leiðsluni í Fiskavirking, sum ikki

regluliga hevur greitt fólk frá fíggjarligu støðuni. Tey hava verið í arbeiði hjá Fiskavirking, og um tey eru hava verið tímalønt, hava tey rætt til at fáa nakað at vita.

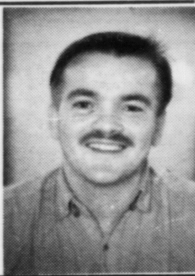
– At so Fiskavirking kanska ongan kans hevur, er ein onnur søga, og so mugu bara onnur sleppa fram at, sigur Henrik Old.

Hann helt fundin sunnukvøldið vera góðan. Eingin kundi venta at fáa nakað ítrúkiligt burtúr, men eftir hansara tykki tók ov fá orðið. Mest harmiligt helt hann tað vera, at ikki fleiri av arbeiðsfólkunum á flakavirkinum tóku orðið. Orsøkin til tað var kanska, at sjónvarpið var við á fundinum, og fólk tí ikki tóru at siga sína hugsan. randi

Vikan ið fór

Jústinus Eidesgaard,
blaðmaður,
skrivar:

TARVAR á uppboði, matbingo og lomb til heystar ljóðar dagliga í lýsingunum í fjølmiðlunum. Lomb til várs eru ikki komin í lýsingarnar enn, men hvørveit. Uttan heilt erliga at vilja viðganga tað, so eru feroyingar spæliglaðir sum fáir. Leygardagin í farnu viku var eg staddur í SMS. Har vóru lomb seld á uppboði. Snildisligt uppboð, har tann ið legði 20 krónur omaná verandi boð og fekk hamarslag átti lambið fyri 20 krónur. Beint frammanundan hevði eg nýtt einar tjúgu minuttir framman fyri kjøtdiskin í Miklagarði, áðrenn eg fekk slept teinum góðu 80 krónunum, ið ein góður sunnudagsdøguri fyri trý kostar. Aftur til seyðauppbóðssøluna. Áðrenn eg visti av, hevði eg nýtt 280 krónur. Eg hevði ikki færri enn 14 ferðir bjóðað uppá lambið á pallinum uttan nakað úrslit. Spælidjevulin fór við mær eina løtu og uttan steikina úr Miklagarði, fór eg særur úr SMS. Men tá ein løta var farin uggaði eg meg við, at eg hevði stuðla einum góðum endamáli, nevniliga Skótahjálpin.

SORGARLEIKURIN um feroysku flakavinnuna heldur fram. Fiskavirking hevur boðað frá, at virkið í Vági letur aftur fyri veturin. Uttan í frá og uttan at ein sjálvur kennir sviðan av at eitt arbeiðspláss letur aftur, er tað lættari at gera niðurstøður og at hava eina meinining hvussu átti at verið farið fram. Fólk uttan arbeiði, og fiskimenn í trongstöðu, hava ilt við at skilja, at lovaða lokomotivið í feroyskum fiskiðnaði, knappliga er vorðin teirra mótstøðumaður. At Fiskavirking, samstundis sum tað letur virkir aftur, eisini leggur fót fyri øllum øðrum fyrítakssemi, er ikki lætt at skilja hjá fólk við sunnari fornuft. Hetta minnir ikki sært um, at lond ið tapa í kriggi, tey brenna alt nýtiligt, áðrenn tey taka seg aftur.

FÓLK hava heldur ikki lætt við at skilja, at Fiskavirking onga sosiala ábyrgd hevur. Tey hugsa, at Fiskavirking er størsti sosialklientur, sum nakrantíð hevur verið í Føroyum. Um nøkur fá ár, so fer skattagjaldarin at kenna á egnum herðum, saneringina sum Fiskavirking fekk frá bankunum og øðrum kreditorum. Hendan sanering varð fíggjað av lánum, sum landsstýrið lænti frá dønnum fyri at bjarga bankunum. Saneringin skal rindast aftur yvir skattin. Skatta gjaldarin skyldar Fiskavirking einki, heldur øvugt, og hetta eigur at avgera tónan. Eitt lokomotiv slóðar fyri, dregur ikki bert kolvognin, men eisini teir tómu aftast og tað brennir als ikki brýr.